

Κώστας Καρράς

πρόεδρος της ΕΕΕ.ΒΒ.

Στουτγάρδη, 11.04.2008

Μέγας Αλέξανδρος, ο Σλάβος

(ένα σκοπιανό ανέκδοτο)

Μεγάλη ήταν η επιτυχία της Ελλάδας στο Βουκουρέστι. Με μεγάλη ικανοποίηση διαπιστώσαμε, πως η Ελλάδα στον δίκαιο αυτόν αγώνα που διεξάγει δεν είναι μόνη της. Έχει πολλούς συμμάχους. Όμως η μεγαλύτερη έκπληξη και η μεγαλύτερη για μας ικανοποίηση ήταν η ήττα με 3-0 των ΗΠΑ και του Μπους. Στους τρεις στόχους των Αμερικανών η σύνοδος του Βουκουρεστίου είπε τρεις φορές όχι. Οι ΗΠΑ δεν είναι πανίσχυρες. Und das ist gut so.

Παρ' όλα αυτά το θέμα της ονομασίας της ΠΓΔΜ δεν λύθηκε. Έγινε όμως ένα πρώτο και μάλιστα πολύ μεγάλο βήμα. Σήμερα το θέμα αυτό συζητιέται σε όλες τις χώρες μέλη του ΝΑΤΟ. Ο ξένος τύπος ασχολείται και θα ασχολείται περισσότερο τις επόμενες μέρες και μήνες με αυτό το θέμα. Ακόμη και στους τόπους εργασίας, στα καφενεία και παντού το σκοπιανό θέμα θα γίνει πιο συχνά αντικείμενο συζήτησης. Στις συζητήσεις αυτές και στα ερωτήματα των συνομιλητών μας εμείς θα πρέπει να δίνουμε τις σωστές απαντήσεις. Και η απάντηση „ Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΕΙΝΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ“ που χωρίς αμφιβολία είναι πέρα ως πέρα σωστή, δυστυχώς δεν αρκεί για να πάρουμε με το μέρος μας τον συνομιλητή μας. Στις απαντήσεις μας πρέπει πάντα να αναφερόμαστε στην αληθινή ιστορία. Παραδείγματος χάριν. Πότε ήρθαν οι Σλάβοι στα Βαλκάνια; Από πότε ζουν οι Μακεδόνες στην περιοχή αυτή; Πως είναι δυνατόν ο Μέγας Αλέξανδρος να ήταν Σλάβος όταν αυτός έζησε περίπου χίλια χρόνια πριν έρθουν οι Σλάβοι στην περιοχή αυτή; Ποιος παίρνει σοβαρά τους ψευτο-ιστορικούς των Σκοπίων;; Στο 44^ο Γερμανικό Ιστορικό Συνέδριο (Halle 2002) οι σύνεδροι ασχολήθηκαν εντατικά με το φαινόμενο της „ ψευτο-ιστορίας „ που σε πολλά κράτη του κόσμου χρησιμοποιείται σαν μέσον για την σύσφιξη των ανθρωπίνων σχέσεων μιας κοινωνίας και για το στήσιμο μιας νέας κοινής ταυτότητας. Αυτό το μέσον χρησιμοποιούν δυστυχώς και οι γείτονές μας. Διδάσκουν στα σχολεία τους μια ψεύτικη ιστορία. Λένε στα παιδιά τους, γνωρίζοντας πως αυτά δεν είναι σε θέση να κρίνουν, πως είναι απόγονοι του Μεγάλου Αλεξάνδρου. Οι μικροί μαθητές καταπίνουν φυσικά σαν αλήθειες όλα αυτά που μαθαίνουν στο σχολείο και μεγαλώνουν με το υπερήφανο αυτό συναίσθημα της μεγάλης και ένδοξης καταγωγής των. Το ότι όλοι αυτοί οι

Σκοπιανοί θα αντιδράσουν όταν κάποια μέρα έρθουν αντιμέτωποι με την πραγματική αλήθεια είναι λογικό και πρέπει και από μας να γίνει κατανοητό. Στην αρχή θα υποστηρίξουν με φανατισμό αυτά που έμαθαν από τον δάσκαλό τους στο σχολείο. Όμως στην εποχή της πληροφορικής και του internet τα ψέματα πολύ εύκολα ανακαλύπτονται και αργά ή γρήγορα διορθώνονται. Έτσι κάποια μέρα θα καταλάβει και ο ίδιος ο Σκοπιανός πως δεν μπορεί να είναι και Σλάβος και απόγονος του Μέγα-Αλέξανδρου. Η Ελλάδα λοιπόν έχει πολύ δυνατά επιχειρήματα. Έχει την ιστορική αλήθεια με το μέρος της. Και αν εφαρμόσει μια σωστή στρατηγική και έναν σωστό τρόπο ενημέρωσης, η ημέρα αυτή, η ημέρα λύσης του σκοπιανού προβλήματος, πολύ σύντομα θα έρθει. (Για τον Σκοπιανό που δεν αισθάνεται ούτε Σλάβος, ούτε Αλβανός, ούτε Βούλγαρος, ούτε, ούτε, αλλά σαν σκέτος Μακεδόνας, τα πράγματα είναι διαφορετικά, και πρέπει να γίνει μια άλλη συζήτηση).

Ένας από τους λόγους ίδρυσης της ΕΕΕ.ΒΒ ήταν μεταξύ άλλων και η καλύτερη αξιοποίηση των ελλήνων επιστημόνων της διασποράς πάνω σε εθνικά θέματα. Οι έλληνες επιστήμονες της Βάδης Βυρτεμβέργης αμέσως μετά την ίδρυση της ΕΕΕ.ΒΒ ασχολήθηκαν εντατικά με το θέμα της ΠΓΔΜ και μάλιστα ήταν ο πρώτος ελληνικός σύλλογος της διασποράς που το 1994 είχε προβλέψει μια „σύνθετη ονομασία“ για την λύση του προβλήματος. (βλέπε ενημερωτικό υλικό της ΕΕΕ.ΒΒ στα γερμανικά, 20.03.1994). Οι τότε θέσεις της ΕΕΕ.ΒΒ πάνω στο Σκοπιανό είναι ακριβώς οι σημερινές επίσημες θέσεις της ελληνικής κυβέρνησης (!!!). Ένας λόγος παραπάνω λοιπόν για να συνεχίσει η ΕΕΕ.ΒΒ τον αγώνα της στο εθνικό αυτό ζήτημα και να συμβάλει στην καλύτερη ενημέρωση της γερμανικής κοινής γνώμης.

Στο ενημερωτικό υλικό θέλω να προσθέσω και την επιστολή που έστειλε ο Μίκης Θεοδωράκης „προς τους Έλληνες „. Ας μου επιτραπεί όμως να διαφωνήσω ριζικά με εκείνο το κομμάτι της επιστολής που αναφέρεται στο *κλείσιμο των συνόρων και στην διακοπή των οικονομικών και διπλωματικών σχέσεων με τα Σκόπια*. Εδώ συμφωνώ απόλυτα με την θέση της ελληνικής κυβέρνησης που όπως δήλωσε η κα Ντόρα Μπακογιάννη είναι ενάντια στο οικονομικό εμπάργκο. Εμείς σαν ΕΕΕ.ΒΒ ήμασταν και το 1994 ενάντια στο οικονομικό εμπάργκο της τότε ελληνικής κυβέρνησης.

Με εκτίμηση

Κώστας Καρράς

2.0 υλικά της ιδρυτικής γενικής συνέλευσης (ΙΓΣ)

2.1 - πρώτη επιστολή της ομάδας πρωτοβουλίας

Ομάδα Πρωτοβουλίας Ελλήνων Επιστημονών και Διανοομένων Βαδης-Burgt.
Dr. Konstantin Karras, Altedorfstr. 86, D-70599 Stuttgart-Birkach

Προς

Αριθμ. Πρωτ. 1

Στουττγάρδη, 20.03.94

Συναδελφισσες και συναδελφοί,

στην συνάντηση γνωριμίας την Δευτέρα 31 Ιανουαρίου, επ' ευκαιρία της έδω επισκεψής του Γενικού Γραμματέα Αποδημού Ελληνισμού κ. Νικολάου Δημαδή, έγινε με τους εκεί παρευρισκομένους, καλεσμένους του Ελληνικού Προξενείου Στουττγάρδης, συζήτηση γύρω από το ρολό που θα μπορούσαν να παίξουν οι Έλληνες επιστήμονες και διανοούμενοι της διασποράς, και σε επιστημονικά, πολιτισμικά, εθνικά, πολιτικά και γενικά μεταναστευτικά θέματα.

Διαπιστώθηκε πως η συμβολή και η συμπαράσταση του Έλληνα επιστήμονα και διανοομένου τόσο στον τομέα ενημέρωσης της γερμανικής κοινής γνώμης (1), όσο και στον τομέα προσφοράς βοήθειας στους Έλληνες μεταναστες (2) καθώς επίσης και στον τομέα συνεργασίας με συναδέλφους άλλων εθνικοτήτων που ζουν στην Γερμανία (3) και συνεργασίας με συναδέλφους στην Ελλάδα (4), δεν είναι αναλογία των ικανοτήτων του. Με άλλα λόγια πέρα από μεμονωμένες και μαλιστα πολύ αξιολογές ενέργειες (εργασίες) ορισμένων συναδελφών, η μεγάλη πλειονότητα των Ελλήνων επιστημονών και διανοομένων της διασποράς, παραμένει αδραστηριοποιητή, χωρίς φυσικά αυτό να σημαίνει, ότι είναι αδιάφορη.

Το μεγάλο πολιτικό, οικονομικό αλλά πολύ περισσότερο εθνικό κόστος, που προκύπτει λόγω της μη αξιοποίησης του Ελληνικού επιστημονικού δυναμικού της διασποράς, αρχίζει τώρα να διαπιστώνει και η επίσημη Ελληνική Πολιτεία. Γι' αυτό χαιρετίζουμε την προσπάθεια που καταβάλλει ο Γενικός Γραμματέας Αποδημού Ελληνισμού κ. Ν. Δημαδής για μια καλύτερη συνεργασία με τους Έλληνες επιστήμονες και διανοομένους της διασποράς. Ευχαριστώ δεχτήκα την πρόταση των παρευρισκομένων συναδελφών και του κ. Δημαδή να ερευνήσω και να εξετάσω τις συνθήκες και προϋποθέσεις ίδρυσης ενός οργανού, που θα συντονίζει τις δραστηριότητες των επιστημονών και διανοομένων της περιοχής.

Η ύπαρξη ενός οργανού, που μπορεί να είναι

- α) Σύλλογος επιστημονών
- β) Σύλλογος επιστημονών και διανοομένων (καλλιτεχνών)
- γ) απλά ένας υπεύθυνος συντονιστής

Ομάδα Πρωτοβουλίας Ελλήνων Επιστημονών και Διανοομένων Βαδης-Βυρτ.
 =====
 Dr. Konstantin Karras, Alte Dorfstr. 86, D-70599 Stuttgart

Αριθμ. Πρωτ. 3

Στουττγάρδη, 20.03.94

Συναδελφισσες και συναδελφοι,

η ομάδα πρωτοβουλίας περα απο την υποχρεωση που ανελαβε να προετοιμασει την ιδρυση επιστημονικου οργανου, ασχοληθηκε εντατικα, λογω της μεγαλης επικαιροτητας του θεματος, και με το λεγομενο "μακεδονικο προβλημα".

Ο καθε Ελληνας αλλα περισσοτερο αυτος της διασπορας και ακομα περισσοτερο ο Ελληνας επιστημονας και διανοουμενος της διασπορας, πρεπει να εχει ξεκαθαρη θεση και αποψη πανω στα εθνικα θεματα. Χρειάζεται ακομη να γνωριζει την επιχειρηματολογια και το επιπεδο μορφωσης των συνομιλητων του. Με αυτες τις προυποθεσεις και με πολυ υπομονη, μπορούν να γινουν συζητησεις με Γερμανους και με μεταναστες αλλων εθνικοτητων. Στοχος των συζητησεων αυτων πρεπει παντα να ειναι: θετικη παρεμβαση στην διαμορφωση της γερμανικης κοινης γνωμης.

Οι ενεργειες της ομαδας πρωτοβουλίας για το "μακεδονικο" ειναι:

- (1) Καταλογος ελληνικων και γερμανικων βιβλιων με αναφορες πανω στο "μακεδονικο προβλημα"
- (2) Συγκεντρωση (Αρχειο) αρθρων γερμανικου και ελληνικου τυπου
- (3) Συνταξη ενος κειμενου σαν σχεδιο επιστολης ή συζητησης

Οτι αφορα τα σημεια (1) και (2) πιστευουμε πως ο Ελληνας εχει βρει τον δικο του τροπο ενημερωσης και ιως να μην χρειάζεται αλλη βοηθεια. Στο σημειο (3) που ειναι και το πιο βασικο, οι περισσοτεροι απο μας παρουσιαζουν αδυναμιες. Συνταγη, για το πως θα πρεπει να διεξαγεται μια συζητηση πανω στο "μακεδονικο θεμα", δεν μπορει να δοθει. Εγιναν ομως συζητησεις με καλα, οχι τοσο καλα μεχρι και αρνητικα αποτελεσματα. Μια συζητηση εχει θετικα αποτελεσματα, οταν ο συνομιλητης μας γινει απο αντιπαλος, υποστηρικτης των θεσεων μας. Τις εμπειριες αυτες θα πρεπει να τις αξιοποιησουμε. Ενα σχεδιο συζητησης, και τιποτα περισσοτερο, ειναι η παρακατω συντομη εισηγηση που εκφραζει μονον μια προσωπικη αποψη.

Zur Makedonien-Frage

Stuttgart, 20.03.94

(Dr. K.Karras, Th. Markou, E. Panousis)

Die Darstellungen in den Medien zu diesem Thema sind so unterschiedlich und tragen demzufolge mehr zur Verwirrung als zur Klärung des Problems bei. Dabei hätte eine einfache Wiedergabe der historischen und politischen Fakten genügt, um die Makedonien-Frage wahrheitsgemäß, unkompliziert und für jeden verständlich darzustellen. Hierfür muß auf folgende Punkte eingegangen werden:

- (1) Die Zeit der Antike Makedoniens als Bestandteil des Griechentums
- (2) die Entstehung der sozialistischen jugoslawischen Teilrepublik Makedoniens durch Titos Beschluß und als Folge der Verwirrungen des 2. Weltkrieges,
- (3) den Zerfall Jugoslawiens und voreilige Anerkennung Sloweniens und Kroatiens,
- (4) die Entstehung des Staates "Makedonien" und die Verfälschung der Geschichte durch die Skopje-Regierung,
- (5) die Anerkennung des Staates "Makedonien", durch eine Reihe von Staaten,
- (6) das Handelsembargo als Folge des Versagens der Diplomatie und
- (7) den friedlichen Ausweg aus der Krise als die einzige Alternative für die Stabilität in der Region.

Zu (1)

Eine eindeutige und sehr präzise Antwort auf den historischen Teil findet man in allen Geschichtsbüchern sowie in allen Schulbüchern. Darin ist nämlich zu lesen, daß die Makedonier ursprünglich ein griechischer Stamm sind und daß die Begriffe "Alexander der Große" und "Hellenismus" zusammengehören. Hierin sind sich alle Historiker einig, und dies ist auch jedem Politiker und auch jedem Journalisten klar, denn sie alle sind zur Schule gegangen. Daß die Slawen im 6. bis 7. Jahrhundert n.Chr., also 1000 Jahre nach der Zeit Alexander des Großen, in den Balkan kamen, ist ebenso eine historische Tatsache.

Zu (2)

Der politische Teil der Makedonien-Frage beginnt mit dem Beschluß Titos - August 1944 - , in Südjugoslawien eine sozialistische Teilrepublik zu errichten. Titos Ziel war, sich das geographische Gebiet Makedonien, das flächenmäßig zu 52 % auf griechischem, zu 38 % auf jugoslawischem und zu 10 % auf bulgarischem Territorium liegt, einzuverleiben. Sein Vorhaben wollte er realisieren durch die Umbenennung der bis dahin Südserbien genannten Provinz in "Makedonien" (a). Die bis heute noch dort lebenden albanischen, serbischen, bulgarischen und anderen kleinen Volksgruppen hat Tito zur "Makedonischen Nation" (b) gemacht. Eine, aus dem Bulgarisch stammende, künstliche Sprache wurde als "makedonische Sprache" (c) eingeführt. Auch die Trennung der Kirchenführung von Serbien und die Ernennung einer autokephalen (autonomen) Kirchenführung (d) in "Makedonien" sollte

helfen, das Vorhaben Titos zu realisieren. Tito hat den Namen "Makedonien" als Mittel zum Zweck verwendet. Die Verwirrungen des 2. Weltkrieges (Bürgerkrieg in Griechenland, kalter Krieg in der weltpolitischen Bühne, Moskau-Belgrad-Verstimmung, etc.), haben es unmöglich gemacht, die "Makedonien-Frage" auf der weltpolitischen Ebene zu diskutieren. Außerdem hat die volle Anerkennung der nach dem 2. Weltkrieg entstandenen Grenzen durch die Staaten Europas das Makedonien-Problem für Griechenland "erträglich" gemacht.

Zu (3)

Die politischen Umwälzungen im Osten nach dem Fall der Mauer haben auch den Vielvölkerstaat Jugoslawien erschüttert. Viele Regierungen, allen voran die griechische, haben die Gefahren, die durch den Zerfall Jugoslawiens entstehen würden, vorausgesehen. Sie haben sich leider gegen den Druck der deutschen Regierung nicht durchsetzen können. Vielleicht wäre den Menschen in Jugoslawien das Kriegs-drama erspart geblieben, wenn die Vorschläge der Griechen Gehör gefunden hätten, die sich bekanntlich um eine Gesamtlösung des Jugoslawien-Problems vehement bemüht haben.

Natürlich ist das Selbstbestimmungsrecht der Völker, auf das die deutsche Regierung immer wieder hingewiesen hat, ein von allen demokratischen Regierungen anerkanntes und handlungsweisendes Recht. Nur im Falle Jugoslawiens müsste vorher die Frage - was ist Volk? - geklärt werden. Es ist nicht nachvollziehbar, warum innerhalb Jugoslawiens, z.B. der Serbe aus Serbien und der aus Kroatien und der aus Bosnien nicht dem gleichem Staat angehören sollen.

Es ist weiterhin nicht nachvollziehbar, warum die Grenzen innerhalb Jugoslawiens entsprechend der Flächenverbreitung der ethnischen Volkszugehörigkeit korrigiert werden können. Tito konnte aus verständlichen Gründen niemals an einen späteren Zerfall Jugoslawiens denken, sonst hätte er die Republikgrenzen anders gewählt. Wir aber sind nicht gezwungen, Titos "Fehleinschätzungen" anzuerkennen.

Zu (4)

So kam es zu der Entstehung des Staates "Makedonien". Allein die Monopolisierung des Namens "Makedonien" durch die Skopje-Regierung wäre Grund genug, um die heutige Krise auszulösen. Den Zielen Titos treu zu bleiben und als sein Erbe verstanden wissen zu wollen, versucht die Skopje-Regierung, die David-Rolle für sich einzunehmen und Griechenland die Rolle des starken, des bösen Goliath zu verpassen, um so in der Weltöffentlichkeit den Eindruck zu erwecken, daß die "Makedonien-Frage" etwas mit Groß und Klein, mit Macht und Unmacht und nicht mit Geschichts-Verfälschung und Kultur-Diebstahl zu tun hat.

Durch zweideutige Verfassungsformulierungen, durch demonstrative Verwendung altgriechischer Symbole, z.B. Sonne von Vergina als Flagge, glaubt Skopje, der Welt den Nachweis zu liefern, daß die Slawen, die im 6. bis 7. Jahrhundert n.Chr. nach Makedonien kamen, Nachfahren Alexander des Großen seien.

Zu (5)

Das internationale Makedonien-Problem ist entstanden, weil eine Reihe von Staaten Skopje ohne Wenn und Aber anerkannt und dadurch die Krise in dieser Region unnötig verschärft haben. Vielleicht hat man nur Druck auf die Griechen ausüben bzw. die Griechen vor vollendete Tatsachen stellen wollen und dabei gedacht, daß Griechenland sich mit der neuen Situation abfinden werde.

Die Griechen zu überzeugen, die Verfälschung ihrer Geschichte zu akzeptieren, ist genauso aussichtslos, wie der Versuch, einem Mathematiker beizubringen, daß eins und eins gleich drei ist.

Zu (6)

Obwohl das Handelsembargo nur einen Teil der Staatsgrenzen betrifft und obwohl die lebenswichtigen Nahrungsmittel und Medikamente die Grenzen weiterhin passieren dürfen, passt diese Maßnahme nicht in die Kulturlandschaft der Griechen. Auch wenn man dies als das allerletzte Mittel einer gescheiterten Diplomatie betrachten würde, bleibt die Frage nach dem "Warum hat die Diplomatie versagt?", offen. Warum hat Griechenland z.B. von ihrem Veto-Recht im Fall des Zerfalls Jugoslawiens nicht Gebrauch gemacht? Die Außenpolitik Griechenlands nach dem 2. Weltkrieg ist durch das Motto " *ανηκουμε στη δυση* = Wir gehören in den Westen " definiert. Trotz trauriger Erfahrungen, z.B. 7-jährige Diktatur oder Zypern-Tragödie oder Verkauf der Olympischen Idee an Coca-Cola, hält Griechenland bis jetzt an dieser Art von Außenpolitik fest. Es wäre ein "Glück im Pech", wenn durch die "Makedonien-Krise" eine neue Ära der griechischen Außenpolitik beginnen würde. Diese Außenpolitik soll den Menschen in der Region, in Europa und in der Welt dienlich sein. Das Handelsembargo bringt sowohl der einen als auch der anderen Seite nur Nachteile, und deswegen sollte es schnellstens durch erfolversprechende diplomatische Aktivitäten ersetzt werden.

Zu (7)

Der Staat "Makedonien" ist, wie oben ausgeführt wurde, ein künstliches Gebilde, daß unter ganz anderen Umständen als sozialistische Teilrepublik Jugoslawiens seit fast 50 Jahren existiert. Ob er unter den jetzigen vollkommen veränderten Bedingungen eine reelle Überlebenschance hat, ist mehr als fraglich. Es ist in absehbarer Zeit zu erwarten, daß diese Volksgruppen den Anschluß mit ihren um "Makedonien" herum anliegenden Mutterländern anstreben werden.

Was heute aber zählt, ist die Tatsache, daß die Bevölkerung der ehemaligen Teilrepublik Jugoslawiens sich, in freien Wahlen, für einen gemeinsamen Staat entschieden hat. Darüber gibt es keine unterschiedlichen Auffassungen. Dieser Staat liegt auf dem geographischen Gebiet Makedoniens und versteht sich als Fortsetzung einer sozialistischen Teilrepublik, die seit fast 50 Jahren Makedonien heißt.

Den Namen Makedonien darf Skopje als Staatsname nicht monopolisieren, wohl aber als Hinweis verwenden, um den Geburtsort z.B. eines Serben, Albaners, Bulgaren usw. zu bezeichnen.

Manche Überlegungen gingen dahin, daß die verschiedenen nationalen Gruppen, die im breiteren Raum ansässig sind, klarer definiert werden - insbesondere wenn sie sich im Ausland aufhalten -, d.h. als albanische, serbische, bulgarische, jüdische, türkische und griechische Makedonen. So kann die Bezeichnung ihren traditionellen geographischen Charakter bewahren, während jede nationale Gruppe, die aus Makedonien kommt, klarer bezeichnet werden kann. Somit können die zahlreichen Mißverständnisse, die sich angesammelt haben im Laufe der Zeit und deren Ursprung in der Aneignung der Bezeichnung, aber auch in der Fälschung des historischen Erbes von Makedonien liegt, beseitigt werden.

Eine "Ein-Wort-Kombination" als Staatsname könnte die Lösung sein.